

מ"ת 12487/03/15 - מיכל זהבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 12487-03-15 מדינת ישראל נ' זהבי

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מבקשת	מיכל זהבי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לפטור את המבקשת מליידע את מעסיקיה הפוטנציאליים אודות ההליך המתנהל כנגדה.
2. כנגד המבקשת הוגש, בתאריך 05.3.15, כתב אישום שייחס לה עבירות של גניבה בידי עובד, עבירות מרמה וכן עבירות מחוק איסור הלבנת הון והכל בהקשר למעשי מרמה וגניבה שונים במסגרתם גנבה המבקשת ממעבידה בתקופה הרלוונטית (2013-2014) סכום של כמיליון ₪.
3. אציין, כי המבקשת הודתה, במסגרת חקירתה במשטרה ובמסגרת תשובתה לכתב האישום, במרבית המעשים המיוחסים לה, למעט עבירות הלבנת ההון.
4. המבקשת שוחררה בתנאים מגבילים כאשר התנאי המשמעותי היחיד, שהינו גם הרלוונטי לענייננו במסגרת הבקשה הנוכחית, הוא איסור עבודה אלא אם הדבר יאושר על ידי בית המשפט. תנאי זה כולל תנאי נלווה נוסף והוא יידוע המעביד הפוטנציאלי אודות ההליך התלוי ועומד כנגדה (ר' בנדון החלטתי מתאריך 27.8.15).
5. טוענת המבקשת, כי היא אינה מוצאת מקום עבודה אשר יסכים לקבל אותה לעבודה וזאת משום תנאי סף זה. המבקשת עתרה כי יינתן לה "פטור" מתנאי זה שכן קיומו מוביל למצב שאין מעביד שיהיה מוכן להעסיקה. עוד נטען, כי קיימים מקומות עבודה אשר עבודת המבקשת במסגרתם לא תביא כל סיכון למעסיק, אך חרף זאת הצבת התנאי לעיל כתנאי מקדים, גורמת למעסיקים לחשוש מפני העסקתה של המבקשת. הדבר מוביל לפגיעה בפרנסת המבקשת ומשפחתה. המבקשת הביאה, כדוגמה, עיסוק כמתאמת טלפונית של תורים לקופות חולים. בהקשר זה נטען, כי משנודע למעסיק (חברה המספקת שירותי זימון תורים לקופות חולים) אודות ההליך הוא נסוג בו מהסכמתו להעסיק אותה. עוד נטען, כי עיסוק כגון זה, אשר אינו כרוך בנגישות לכספים או אמצעי תשלום, אינו מקים כל חשש מפני המבקשת. זאת ועוד, המבקשת טענה כי הדרישה ליידע את המעסיק אודות ההליך התלוי ועומד כנגדה אף עומדת בסתירה לרוח הוראת סעיף 22 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א - 1981, אשר אוסר על מעסיק לדרוש

מאדם מידע אודות המרשם הפלילי שלו ואף קובע סנקציה פלילית בנדון.

6. מנגד, טענה המשיבה כי אין בתנאי לעיל אותו קבעתי כל פסול, שכן מדובר בתנאי שנקבע כחלק מתנאי שחרורה של המבקשת ומשום המסוכנות הנשקפת ממנה. אך טבעי הוא, כי מעסיק פוטנציאלי יהיה מודע להליך התלוי ועומד כנגד המבקשת אשר שוחררה בתנאים מגבילים. כמו כן, נטען כי גם אם בשלב קבלתה לעיסוק קונקרטי, נדמה על פני הדברים שלא נשקפת ממנה כל מסוכנות הרי לא ניתן לדעת באם בהמשך יוותרו הדברים כפי שהם. לדוגמה, עבודה בתיאום תורים יכולה להוביל לעבודת טלמרקטינג רגילה (הצעה לביטוחים משלימים אשר כרוכה בקבלת נתוני כרטיסי האשראי מצד הלקוחות וכד'). לכן, על המעסיק להיות מודע להליך המתנהל כנגד המבקשת.

7. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי אין מקום לשנות מהחלטותי הקודמות בנדון. התנאי של יידוע מראש של המעסיק לא נועד להקשות "כך סתם" על המבקשת, אלא בא משום המסוכנות הטמונה במבקשת. נזכיר, כי מדובר במי שהפירה את האמון שנתן בה מעסיקה וניצלה את הכוח שניתן בידה כדי לבצע מעשי מרמה שונים על מנת לגנוב סכום של כמיליון ₪. משכך, אך מתבקש, לטעמי, כי מעסיק פוטנציאלי יהיה מודע למעשיה של המבקשת. כמו כן, אני מסכים עם עמדת המשיבה כי לבית המשפט אין את היכולת לדעת לפרטים במה תהיה כרוכה עבודתה של המבקשת. מי שאמור למסור פרטים אלו הוא המעביד הפוטנציאלי, ולא המבקשת עצמה שהינה "בעלת עניין" בדבר. זאת ועוד, הרעיון לפיו בית המשפט והצדדים יחברו ל"הסתרת" פרטים מפני מעביד פוטנציאלי אינה מתקבלת על הדעת. נתתי דעתי להסתמכות המבקשת על הוראות ס' 22 לחוק המרשם הפלילי. ואולם, סבורני כי אין הנדון דומה לראיה בהקשר זה. ראשית, סעיף זה אינו נוגע לתנאים אותם מוסמך בית המשפט לקבוע במסגרת קביעת תנאי שחרור (והשווה בהקשר זה עם האמור בבש"פ 6817/07 מ"י נ' סיטבון, 31.10.07). שנית, סעיף 22 לעיל אוסר על מעסיק לדרוש את פרטי כלל הרישום הפלילי של המועמד לעבודה, אך אינו אוסר על קבלת פרטים רלוונטיים אודות המועמד להעסקה ושהינם לתכלית ראויה (ור' בנדון האמור בע"א 8189/11 **דין נ' מפעל הפיס**, 21.2.13). כאמור לעיל, במקרה דנן, כל שחייבתי את המבקשת הוא למסור פרטים אודות ההליך הקונקרטי התלוי כנגדה בימים אלה ולא על כלל פרטי המרשם הפלילי שלה (במקרה דנן המבקשת אכן הינה נעדרת הרשעות קודמות, אך אין בכך למעט מהטיעון העקרוני).

8. סוף דבר, אני מורה על דחיית הבקשה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ו, 09 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.